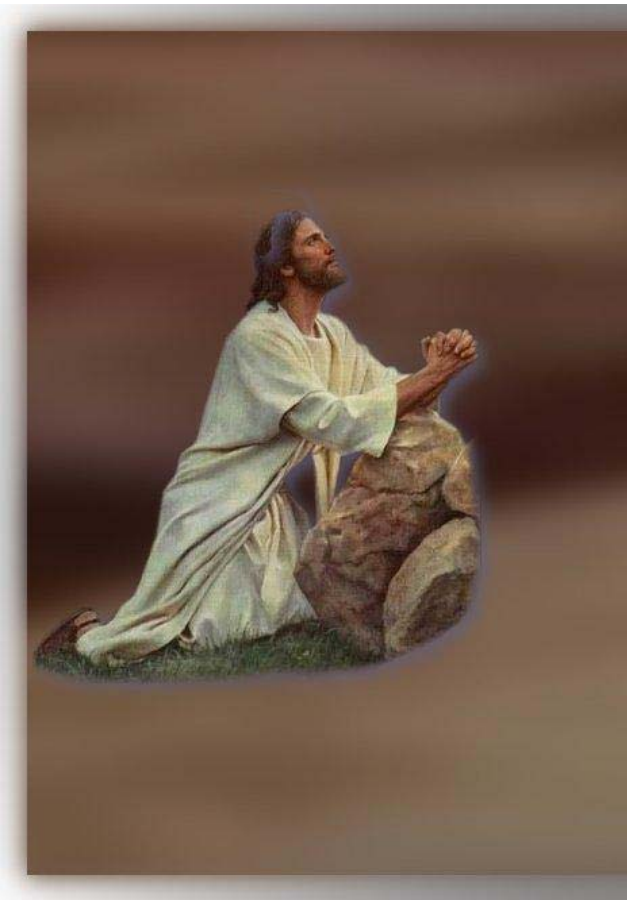

7. USKRSNA NEDJELJA 2010.

Ne molim samo za ove nego i za one koji će na njihovu riječ vjerovati u mene: da svi budu jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu da svijet uzvjeruje da si me ti poslao. I slavu koju si ti dao meni ja dadoh njima: da budu jedno kao što smo mi jedno - ja u njima i ti u meni, da tako budu savršeno jedno da svijet upozna da si me ti poslao i ljubio njih kao što si mene ljubio. Oče, hoću da i oni koje si mi dao budu gdje sam ja, da i oni budu sa mnom: da gledaju moju slavu, slavu koju si mi dao jer si me ljubio prije postanka svijeta. Oče pravedni, svijet te nije upoznao, ja te upoznah; a i ovi upознаše da si me ti poslao.

(Ivan 17, 20-25)

Današnje čitanje iz Evanđelja po Ivanu nastavak je iz prethodnih nedjelja. Svjedoci smo Isusovih posljednjih savjeta. Svjedoci smo Isusove posljednje – svećeničke – molitve.

Što je Isusu uistinu važno?

Ovdje nije riječ o prepričavanju povijesnih događanja. Ovdje je riječ prije svega o onome što će se dogoditi. Riječ je o riječima upućenim budućim generacijama. Naravno i onoj Isusovoj ali slobodno možemo reći da Isus moli – za nas – i da se nama obraća.

Isusova glavna briga je jedinstvo.

Ali ako je Isusova molitva i želja „da svi budu jedno“ onda Sotona također ima svoj plan jedinstva – lažnog jedinstva.

„Ima li dakle u Kristu kakve utjehe, ima li kakva ljubazna bodrenja, ima li kakva zajedništva Duha, ima li kakva srca i samilosti, ispunite me radošću: složni budite, istu ljubav njegujte, jednodušni, jedne misli budite; nikakvo suparništvo ni umišljenost, nego - u poniznosti jedni druge smatrajte višima od sebe; ne starajte se samo svaki za svoje, nego i za ono što se tiče drugih! Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu.“ (Filipljanima 2, 1-5)

Kakve su samo ovo misli?

Kakva je samo ovo ljubav?

Kakvo je samo ovo jednodušje?

Sv. Pavao daje odgovor:

„On, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom, nego sam sebe "opljeni" uzevši lik sluga, postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik, ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu.“ (Filipljanima 2, 6-8)

Znak kršćanstva je ljubav.

Vrhunac ljubavi je odreknuće od samog sebe, ispražnjenje sebe za drugog. To je smisao Tijela Kristovog, jedinstvo služenja, koje je veza ljubavi.

Kršćansko jedinstvo nije jedinstvo besmislene potčinjenosti i usklađenosti. Takvo jedinstvo traže kultovi i sekte.

Isus nije došao oduzeti nam našu osobnost. Isus je došao oduzeti nam naše grijehе.

I tako se Tijelo Kristovo sastoji od mnogih djelova ali koji imaju drugačije funkcije koje su sve upravljene prema istom cilju – cilju ljubavi.

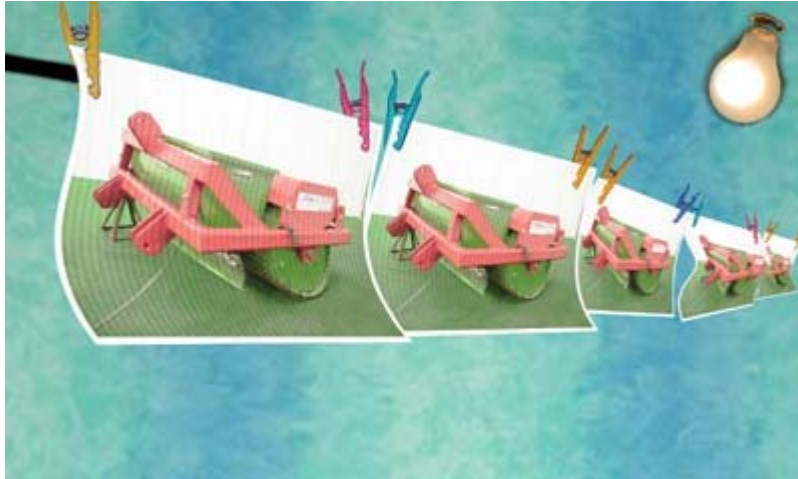
Različitost je dakle – poželjna.

Sve je upravljeno prema dobru drugoga, bilo kroz djela milosrđa, bilo kroz pridržavanje uz prirodne i moralne zakone.

Milosrđe i istina nikako se ne mogu razdvojiti, jer su oboje upravljani prema dobru za drugog.

Tamo gdje je ljubav tamo nema prinude. Tamo gdje je istina – tamo je sloboda.

Sotonin cilj nije da svi mi budemo jedno, nego da – sve bude jednako.

Temelji lažnog jedinstva počivaju na lažnom „trojstvu“ – TOLERANTNO – ČOVJEČJE – JEDNAKO.

Neprijatelj je cilj ponajprije razoriti jedinstvo Tijela Kristovog, jedinstvo braka i unutarnje jedinstvo ljudske osobe (tijelo, duša, duh) koje je stvoreno na Božju sliku ... a onda sve to što je razoreno ponovno posložiti kao „lažnu sliku“.

Sveti Otac je u Palermu, 15. ožujka 2000. godine, još kao kardinal Ratzinger, rekao: „Danas, čovjek posjeduje moć nad svijetom i njegovim zakonima. Čovjek je u stanju rastaviti ovaj svijet i ponovno ga sastaviti.“

Kada se kaže JEDNAKO onda tu više ne postoji „muško“ ili „žensko“. Radikalni feministički pokret ima za cilj različite ali komplementarne uloge žene i muškarca. Jednom kada se to postigne na redu je naredni korak, a to je brisanje razlika u muškoj i ženskoj seksualnosti. Danas je muškost ili ženstvenost stvar sklonosti (preferencije), pa su tako muškarac i žena u biti „jednaki“.

Važno je napomenuti da moderan sekularistički um ne predmnijeva pod ovom riječi „jednakost“, onu vječnu vrijednost svakog ljudskog bića, nego kao oblik sličnosti.

„Relativiziranje razlike između spolova prešutno potvrđuje one mračne teorije kojima je cilj odstraniti svaku važnost muškosti ili ženstvenosti ljudskog bića, kao da su to čisto biološka pitanja.“ (Benedikt XVI – 30. 12. 2006. World Net Daily)

Ali ovaj lažni i ograničeni osjećaj „jednakosti“ nije ograničen samo na muškarca i ženu, on je također – „čovječji“. To znači, životinje se smatraju, uprkos što se razlikuju po obliku i po nižoj inteligenciji – jednakim stvorenjima.

U ovom simbiotičkom savezu, muškarac, žena, životinja, pa čak i sam planet i okoliš, postaju jednaki po vrijednosti u jednoj vrsti „kozmičke homogenizacije“. Ponekad, kada je riječ o ugroženim životinjskim vrstama, čovjek pada na drugo mjesto.

I konačno, ovo lažno jedinstvo, temelji se na toleranciji. Moralni i prirodni zakoni se odbacuju u korist varljivog koncepta „prava“. Dakle, kada se nešto drži „ispravnim“ onda se to mora tolerirati. Ovakvo lažno trojstvo u sebi ne posjeduje ljubav kao svoj kraj, nego je to ego - nova kula Babilonska.

3/19 Tower of Babel P. Valjavec

„Stvorena je kultura relativizma koja ne priznaje ništa „definitivnim“ i koja postavlja kao konačno mjerilo ništa nego sebe i svoje apetite.“

(Kardinal Ratzinger 18. travanj 2004.)

Jednom kada se ovo trojstvo laži spoji u sva tri svoja aspekta ono utire, priprema put – lažnom jedinstvu.

Ali to onda nije jedinstvo – nego je to – usklađenost.

Kršćanstvo se temelji na slobodi i na odgovornosti prema istini – i to je ono što promiče odistinsko jedinstvo – dok lažno jedinstvo dolazi u obliku izvanjske sličnosti na slobodu – sigurnost u ime mira.

Jedino što u tom i takvom trenutku nedostaje takvom lažnom jedinstvu, kako bi ono postalo „univerzalno“ jest riječ (i to grčka) KATHOLIKOS = UNIVERZALAN.

Nasrtaji na same temelje kršćanskog društva iz dana u dan su sve snažniji i sve učestaliji. Nasrće se na temeljnu stanicu društva – na kršćansku obitelj. Jer ako ste u stanju uništiti obitelj u stanju ste uništiti budućnost.

„Budućnost svijeta prolazi kroz obitelj.“
(Ivan Pavaol)

Danas postoji paralela između znanosti i društva. Baš kao što bio- medicinski inženjeri genetički manipuliraju stanicama života stvarajući ljudsko-životinjske hibride, društveni inženjeri mijenjaju „genetiku“ društva, stvarajući hibridne obitelji – dva oca – dva oca i jedna mama – dvije mame- dvije mame i jedan tata – i tako se genetska manipulacija nastavlja sve dok izvorna obitelj ne bude „bolja“, sukladno zamislima tih „inženjera“.

I naravno, usput, uništena, razorena, sukladno zamislima Sotone.

Posljedice su očigledne – porast stope razvoda, stopa nataliteta nikada niža u povijesti, tinejdžerska samoubojstva, seksualno prenosive bolesti postaju epidemije ... a najnoviji „gay-brakovi“ vode čovječanstvo u potpuno nepoznate sfere, prema rubu ponora.

„S ovom tendencijom mi iskačemo izvan čitave moralne povijesti čovječanstva. Nije to pitanje diskriminacije, nego je to prije svega pitanje što je ljudska osoba. Svjedoci smo rastakanja slike ljudskog bića, s posljedicama koje mogu biti ekstremno teške.“
(Kardinal Ratzinger 14.05.2004.)

Jednog dana, i to vjerojatno jako brzo, kršćani će se tretirati kao pravi teroristi, rušitelji mira i sklada koji se moraju maknuti s puta.

„ ... mi predviđamo da će homoseksualni brak uistinu rezultirati rastom prihvaćanja homoseksualnosti, koja je u tijeku, ali izjednačavanje brakova (heteroseksualnih i

*homoseksualnih) također će pridonijeti napuštanjem otrovnih, toksičnih religija i osloboditi će društvo od predrasuda i mržnje koji su zagađivali kulturu predugo ...“
(gay advocacy group)*

**Lažno jedinstvo dolazi.
Ono snažno korača.
Ono nastupa.**

A kada kulminira biti će kratko i brzo kao pomrčina sunca.

Puno toga ovisi o našim molitvama, pokori i o našim glasovima koji viču u pustinji protiv ovakve društvene klime i plime.

**Kraj ove priče nije crn, nego je radostan.
Nakon ovoga mračnog razdoblja će nastupiti – Kristovo jedinstvo.**

**No, moramo biti informirani, a ne ustrašeni.
Moramo nastaviti ... motriti i ... moliti.**

Ivica Ursić